

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 44

Z KRAKOWA DNIA 31 MAIA 1815 Roku WE SRODE

Z Warszawy d 25 Maia.

Wczoraj dnia 29 b. m. iako w rocznicę urodzin Wielkiej Xiężney Katarzyny Pawłowney, wdowy Xiężney Oldenburgskiej, pierwsze tuteysze władze wojskowe i cywilne złożyły powinszowanie Jego Cesarzowiczowskiej Mości, Bratu Jey, W. X. Konstantemu, poczem uroczyste odprawilo się nabożeństwo w kaplicy Greekiej.

Do Redakcyi Gazety Warszawskiej.

Mości Panie Redaktorze!

List do mnie pisany przez obywatela, którego sposób myślenia i widzenia rzeczy iest, a przynajmniej powinien być powszechnym, chcey w MPan umieścić w swoiey gazecie.

P. O.

Przyiacielu! Rozumiałem, że po przeyściu przez tyle klęsk, po ciągłych i nadaremnych przez lat tyle zapasach z narodami i z losem, my Polacy, wymazani nayprzod z posady ziemskiej, potem w cząstce odrodzeni, na ciągle wojny z trzema wielkimi Mocarstwami mała, słabą, a uateżonemi usiłowaniami wyniszczoną krajinę otaczającymi wskazani, gdy w pośród

powszechnego prawie Europy uzbroienia przeciwko Rossyi, sama tylko mądrość Cesarza Alexandra z podziwieniem potomnych wiekow Turkow w pokoiu utrzymać, a z Szwecyą aliansem połączyć się bez podobnego nigdy przykładu potrafiła, my sami do tey wojny napadającej Europę pchnięci, znowu napowrot przez naszego odrodziciela na igrzysko losu, na nienawiść i zemstę tych wystawieni, przeciw ktorym walczyliśmy, że my mowie zmordowani nadzieia, wydręczeni wszelkiego rodzaju cierpieniami, dobiegaliśmy już ostatniey chwili zgonu naszego. Ty wiesz naylepiej, ile ta smutna myśl miała wpływu na zruynowanie moiego zdrowia, z takim bolem serca (po niepowrotney stracie bohatera naszego, i naszej oyczyzny) zawiesiłem w moim zakacie oręż na iey obronę wzniesiony, i z iaką stałością (odchęcony od wszystkiego) obrałem nazawsze samotny sposob życia, w którym rozbiorem przeszłości trulem sam siebie. Tak więc od lat dwoch przeszło oddalony od wszelkich związkow z ludźmi marzącymi jeszcze o szczęściu naszym, pozbawiony

wszelkich wiadomości, nie żyłem iak tylko z drzewami, ani wiedziałem nic więcej nad to, co się w moiej wiosce, w moim domu i w moim ogrodzie działo. — Wystaw więc sobie moje zadziwienie, gdy d. 7 Maia o godzinie 6tej z rana, właśnie wtedy, kiedy obciążoną kwiatem młodą i pochyloną podpierając iabłonkę, dziękowałem niebu, że są drzewa, wiosna i słońce, przynosi mi moy człowiek list dodając te słowa: " Sztafeta z Warszawy. „ — I sztafeta? i z Warszawy? i do mnie? wszystko to mnie przerażyło, i pomieszało spokoyność szczęśliwey chwili. — Otwieram list, w nim papier drukowany — czytam — list Alexandra Imperatora do Ostrowskiego Prezesa Senatu. — O Boże! Boże! coż to za chwila była dla mnie! dla mnie! com się dręczył stratą Ojczyzny, i nie miał nadziei iey zwrotu! — Jestże Polak na ziemi coby na to samo imie: *jest Polska* nie był przejęty nayżywszą radością, naytkliwszą wdzięcznością dla sprawcy naszego szczęścia! Coż dopiero na ten wyraz: " Królestwo Polskie będzie złączone węzłem właściwey Konstytucyi z Cesarstwem Rossyyskiem! „ Ktokolwiek iesteś na ziemi Polskiej, i nie czujesz w tym wyrazie właściwey konstytucyi dobrodzieystwa i szczęścia naywyższego, uchodź z tey ziemi, nie zięb zapału, nie umnieyszay wdzięczności, iaką czuć każdy prawy Polak powinien, wolen od osobistego interessu, od występney miłości własney.

Jeżeli narod nasz otoczony mocarzami i nieprzychylnemi nam w ow czas, zostawiony sam sobie, nie wsparty żadną obcą potęgą, zbyt zaufany w własney sile, w zapędzie wątkley nadziei wykrzyk-

nawszy Konstytucya 3go Maia, wybrawszy na tron Polski Elektora Saskiego, (który tą ofiarą wtedy pogardził) radował się szczęściem, które sam sobie utworzył, wbrew woli większey części Europy, i w mylney rachubie uważał to szczęście za trwałe, iakąż radością nie powinien być przejęty dzisiay, gdy rownie przy właściwey konstytucyi ma swoim Królem Mocarza przeważnego w Europie siłą i wspaniałością, i przez całą Europę Polskim Królem uznanego? — Narod nasz dzisiay łączy się z pobratymczym narodem, wspierany odtąd, i wspierający nawzaiem, osiągnął ten sam cel, do którego Seym nasz sławny nadaremnie dążył, dla którego bracia nasi nadaremnie iedni krew wylewali, drudzy z wszystkich dostatkow, i z całej spokoyności wyzutemi zostali. — Nadaremnie mówię; bo bez opieki wspaniałego Alexandra, zwyciężeni mogliśmy się stać zwycięzcow pastwą. — Ach tak! — ieżli jest ieszcze między nami taki, co to wielkie i powszechne dobro odważa się nazywać złem, nie zwiymy go Polakiem, ale raczey szczęścia i spokoyności naszej nieprzyjacielem. — Precz od nas ci, co dla cacek i mamideł łechcących ich miłość własną, lub też dla zyskow, iakie woyna świat niszcząca niektórym przynieść może, pod pozorem patryotyzmu ieszcze (pomimo nasz byt iuż przez Europę sankcyonowany) wzdychać potaiemnie do odmian, iakie niedawno świat i nas na wszystkie kłęski wystawiły.

Niemasz dla kraiu większego nieszczęścia nad mylny i pozorny patryotyzm. Pokoy naprawia kłęski woyny: wśród niego (wsie i miasta ogniem lub mieczem zniszczone) napowrot powstają, i po kil-

ku lub kilkunastu latach odpoczynku, kray do dawnego powraca bytu; — ale wewnętrzni nieprzyjaciele, iakimi są opaczni patryoci i krzywo widzący rzeczy, podkopują nieznacznie gmach narodowego szczęścia, który w zgodzie i jednomyślnem poznaniu prawdziwego dobra wiekiby przetrwał.

Rzućmy okiem na Francją, a o tey przekonamy się prawdzie. Przez lat dwadzieścia kilka miotana różnością opinii, przechodząc wewnątrz przez wszystkie rodzaje nieszczęść i występów, wpadając z obłąkania w obłąkanie, nienawidzona, zewnątrz roznosząca zawichrzenia, nie może dość i nieprędko dojdzie do spokojności, i używania szczęścia. — Rewolucya krwawa, Dyrektoryaty, Konwencye, Konsulat, Cesarstwo, Królestwo, napowrot Cesarstwo, były to odmiany i klęski wynikłe z różności opinii osob, mających osobisty interes, lub chęć znaczenia. — Ale Francją jest narodem, który nie był wymazanym z rzędu Mocarstw Europejskich — jest narodem potężnym mającym 30 milionow mieszkańców, opasanym Appeninami, Alpami, i trzema rzędami fortec. Szaleństwa więc iey, omyłki, występk i zapędy nie ciągną ieszcze za sobą tak smutnych dla niey skutkow, iakieby podobne przez różność opinii na nas ściągnęły, otoczonych mocarzami, zmartwychwstałych wspaniałością Alexandra, który mógł nas w nic zetrzeć, i w tem nas zniszczeniu dopełnić w części skrytych, w części jawnych chęci innych mocarzew.

Polacy! Kochaliśmy dotąd nadzieie tylko, zacznijmy kochać teraz nasze szczęście. Nie zrażajmy się niem dla tego, że

jest. — Wytykajmy palcem iako naszych nieprzyjaciół tych (ieźli są tacy ieszcze między nami) którzy dla małych i zokoliczności wynikłych nieprzyjemności, dla mniejszego znaczenia, dla zmienionych niektórych zwyczajow, lub mniej świecących i kształtnych znakow rycerstwa, mazenienia nad istotę, osobiste dobro nad powszechne, woyny nad pokoy, klęski nad szczęście, miłość własną nad miłość kraiu, Kodex Francuzki nad właściwą i narodową konstytucją, Xięstwo Warszawskie nad Królestwo Polskie, a Napoleona nad wspaniałego i dobroczynnego Alexandra przenoszą. — Ale przyjacielu, takich nie mamy wcale, albo też mało; iak i my, tak i rycerze nasi są obywatelami — dla oycyzny w obcych służyli szeregach, dla oycyzny obce staczali woyny, mamy oycyznę, mamy Królestwo Polskie, mamy właściwą konstytucją. Bądźmy więc Polakami, i gardźmy z nich temi, którzy siebie tylko, a nie oycyznę kochają.

Z Feterzburga d. 21 Marca d. k.

(Korrespondenta Hamburskiego.)

Wczoray N. Imperatorowa matka, udzieliła audyencyą prywatną Posłowi Wirtemberskiemu, Hrabiemu Wintzingerode, który w imieniu N. Króla Wirtemberskiego, prosił dla naystarszego iego syna, Królewicza następcy tronu, Fryderyka Wilhelma Karola o rękę Jey Cesarzowiczowskiej Mości, Wielkiej Xiężney Katarzyny Pawłowney, owdowiałey Xiężney Holsztyńsko-Oldenburgskiej. Związek ten iuż dawniey, między NN. osobami, w Niemczech ułożony został.

Z Wiednia d. 22 Maia.

Pod czas audyencyi d. 20 b. m. Hr. Schullenburg, nadzwyczajny poseł i pet-

nomocny Minister N. Króla Saskiego, Baron Spaen, nadzwyczajny poseł i pełnomocny Minister N. Króla Niderlandow, i Baron Berstett, nadzwyczajny poseł i pełnomocny Minister Wielkiego Xcia Badeńskiego, mieli szczęście złożyć N. Cesarzowi i Królowi naszemu wierzytelne listy jako posłowie przy tutejszym C. K. Dworze. Podczas teyże audyencyi Ces. Rosyjski poseł, Hr. Stackelberg, stawił przed J. C. K. Mcią P. Alopeus, nadzwyczajnego posła i pełnomocnego Ministra N. Cesarza Rosyjskiego przy Kr. Pru kim Dworze, Kapitanow Ces. Rosyjskiej gwardyi Barona Schöpping i Barona Stackelberg; Kr. Sardyński poseł Hr. Rossi, Kawalera Boidé, podpułkownika w służbie Sardyńskiej; nakoniec stawiony był przed J. C. K. Mcią Komandor Portugalski Braamcamp.

Dziśnienie od woyska.

Wysłany d. 13 b. m. z Medyolanu, a w nocy z d. 19 na 20 tu przybyły gońiec, przywiozł następujące urzędowe doniesienia:

Feld. porucz. Baron Bianchi przybył d. 9 Maja wraz z korpusem Feld. por. Hr. Neipperg do Spolletto; postąpił szypko do Popoli i spodziewał się na tym gościńcu przeciąć królowi Joachimowi odwrot do Neapolu. Jenerał Eckardt znajdował się d. 9 b. m. w Aquila, a Jenerał Taxis w Terni. Feld. por. Mohr postępuje krok w krok za Królem; osadził d. 9 St. Benedetto, a w Fermo zabrakło przeszło 100 jeńców. Liczba zabranych przez tego Jenerała jeńców od d. 2 b. m. wynosi przeszło 2000.

Zamek Aquila, ważny dla związku punkt, poddał się Majorowi Plette przez

kapitulacją, mocą której 400 ludzi wynoszący osadzie dozwolono odciągnąć pod warunkiem niesłużenia przez miesiąc przeciw nam. W zamku tym znajdowały się i metalowa i 8 żelaznych dział, z potrzebną do nich amunicją i 30,000 karabinowych ładunkow.

Ankona jest zupełnie zamknięta; od strony morza przez Ces. Austriacką fregatę Karolina o 34 działach, bryg o 18 działach i kilka małych wojennych statkow, a od strony lądu przez Jenerała Cepperte, który wszystkie zewnętrzne straże nieprzyjacielskie do twierdzy odparł.

Feld. por. Nugent, który odebrał posilki, donosi pod d. 6 b. m. z Rzymu, iż idzie przeciw postępującemu od Neapolu przez Frosinone z 2500 ludzi złożonemu korpusowi.

— D. 23. —

Drugie nadzwyczajne od woyska doniesienie.

Z głównej kwatery Feld. por. Barona Bianchi nadeszły tu przez przybyłego przeszłej nocy gońca następujące urzędowe doniesienia:

Feld. por. Baron Bianchi przybył z większą częścią swojego woyska d. 13 Maja pod Aquila. Przednia straż osadziła już była Sulmona, dokąd ten jenerał nazajutrz postąpił.

Dywizya Mohra, która ścigała dotąd nieprzyjaciela od Macerata przez Fermo, Giulianuova do Pescara, (które miejsce opasane zostało 2500 ludzi), przybyła d. 13 do Popoli; zkad Król Joachim z resztą swojego woyska, zaledwo już 12,000 piechoty i 3000 jazdy wynoszący, d. 11 w największym nieładzie uciekł.

Od bitwy pod Tolentino zaszły tylko mało znaczące potyczki z oddziałami tylnej nieprzyjacielskiej straży. Nigdzie nieprzyjaciel nie dostoi; dozwała zabierać sobie kupami jeńców, a ucieczka tak jest wielka, iż nieprzyjacielskie wojsko uważać prawie można za rozprzęgnięte. W polu pewnie nam nie będzie więcej nieprzyjaciel czynił odporu; osadzenie Kapui i Gaety może jedynym celem iego usiłowań będzie. Feld. por. Baron Bianchi postanowił czynić d. 14 poruszenia przez Sulmona, Castel di Sangro, Isernia nad Volturmo, a ztamtąd ku Neapolowi.

Feld. por. Nugent donosi z głównej swojej kwatery Ceprano pod d. 13 b. m. co następuje:

Podpułkownik Ghequier wszedł d. 10 b. m. do Terracina, a przednią swoją strażą osadził Fondi. Major Palazzi postany został przodem z dwiema kompaniami od 1go Toskańskiego pułku, który do tego korpusu należy, i stanął d. 11 przed zamkiem St. Andrea, którego broniło 800 ludzi z 4 działami. Wspomniany Major zabierał się z mnóstwem chłopów, którzy przeciw Neapolitańczykom powstałi, uderzyć z dwóch stron na ten zamek, i dla uważania nieprzyjaciela, który pomiędzy skałami stanął, postawił na gościncu jazdę; ale gdy zbliżono się do zamku, zastano go od nieprzyjaciela nie czekającego ataku, opuszczony. Austriacy i Toskańczycowie ścigali nieprzyjaciela do Itri, dokąd w nieładzie uciekał, i 3 officerow i 70 żołnierzy w zabitych, i przeszło 200 jeńców na placu zostawił. Podpułkownik Ghequier zdając o tej potyczce sprawę, chwali odwagę wojsk Toskańskich, a mianowicie dobre sprawienie się Majora Palazzi

i Porucznika od dragonów Faldiniego. Piedimonte, Tino, Ponte-Corvo, Aquino są przez wojska Austriackie osadzone. Rotmistrz Bartalozzi napadł d. 12 z swoją kompanią Toskańskich dragonow i oddziałow huzarow w Pignatara 200 Neapolitańczykow, zabił z nich wielu, resztę w niewolę zabrał.

Wszystkie doniesienia zgadzają się, że familia Murata uciekła do Gaety, i że lud w królestwie Neapolitańskim zabiera się wszędzie do powszechnego powstania.

Nadeszłe w tej chwili przez nadzwyczajną z Rzymu pod 16 Maia okazyją doniesienia, zawierają następującą nader ważną wiadomość:

D. 11 Maia przybył Kapitan Campbell, dowódca Angielskiej z liniowego okrętu Tremodous, fregaty Alcmene i szalupy Partridye złożonej eskadry, przed port Neapolitański i groził zbombardowaniem miasta. Xze de Gallo napisał do Angielskiego dowodcy, przyrzekając zezwolic na niektóre warunki, byle miasto było oszczędzone. Xze Ceriati udał się potem z pełnomocnictwem Królowey Rejentki na liniowy okręt Angielski, i podpisał następujące warunki, pod któremi przyrzekli Anglicy nie bombardować miasta:

1) Oba Neapolitańskie liniowe okręty znajdujące się w porcie, mają być natychmiast sile morskiej N. Króla W. Brytanii oddane. 2) Zbrojownie morskie w Neapolu mają podobnie być oddane, i wyznaczeni będą kommissarze do opisanja ich stanu. 3) Budujący się na warsztacie liniowy okręt ma także być sile morskiej N. Króla W. Brytanii z wszyst-

kiemi potrzebnymi materiałami oddany. Tym sposobem oddane okręty i zbrojownice pozostały do rozrządzenia N. Króla W. Brytanii i N. Króla obu Sycylii Ferdynanda IV.

Z Londynu d. 12 Maia.

Dwa okręty Francuzkie z woicznymi potrzebami z Brestu do Dunkierki płynąca, zostały przez nasze okręty, iak mówią z rozkazu rządu zatrzymane.

Marszałek Mortier był w Kale, którego wzięto za Bonapartego. Do Dowru przybywają ciągle officerowie z Francyi z białą kokardą, udający się do Króla Ludwika XVIII.

Rozeszła się tu pogłoska, że d. 7 wybuchnęła w Paryżu rewolucya, dla usmierzienia której przywołano woyska z nad granic; lecz doniesienia Paryzkie do 9 b. m. nic o tem nie wspominają.

Xże Placencyi i wielu officerow zostało podług doniesień Paryzkich aresztowanych.

Nim Bonaparte z Elby do Francyi powrócił, miał kapitały swoje w banku Angielskim kupcom Genueskim sprzedać, i tym sposobem zabrać z sobą z Elby 400,000 Napoleondorow w złocie.

W przeszłym tygodniu wypłynęła z Portsmutu tajna wyprawa z 4 woicznych okrętow złożona, na których znajduje się lądowe woysko. Zabrała z sobą zapieczętowane rozkazy, które dopiero d. 11 Maia na pewney wysokości otworzyć miała.

Hr. Roseberry, którego małżonkę młody Mildmay uwiodł, sumnę 15,000 f. szt. którą mu sąd od P. Mildmay za popelnione cudzołóstwo przysądził, odstąpił swej małżonce, ażeby miała z czego się

utrzymać, i ieszcze dodał iey z własnego majątku 5000 f. szt.

Obywatele Londyńscy postanowili podać Xciu Rejentowi podziękowanie za staranność o bezpieczeństwo kraiu i prosić o przedsięwzięcie dzielnych środków przeciw nieprzyjacielowi.

W Dieppie były przez 10 godzin zatrzymane okręty w porcie, zapewne dla przytrzymania podeyrzanych osób, które z Francyi odplłynąć chciały.

Lord Castlereagh oświadczył wczoray w niższej izbie na zapytanie P. Whitbread, że dotąd nie nadeszły z Wiednia zatwierdzenia ostatniego traktatu pomiędzy zprzymierzonymi Mocarstwami zawartego, ale spodziewa się, iż w przyszły czartek będzie mógł o tem donieść. Na zapytanie w wyższej izbie: czyli Rząd Angielski pochwalił wydaną niedawno od Ludwika XVIII. odezwę, Lord Liwerpool niechciał dać wyraźney odpowiedzi.

Pisma tuteysze zawierają pod napisem z Paryża d. 9 Maia:

Minister spraw wewnętrznych wydał pod d. 8 b. m. następujący do prefektow okólnik: — "Uwiadomiony zostałem, iż w różnych częściach państwa ajenci rządowi gwałcą tajemnicę listowną. Ktoż ich do takich środków upoważnił? Może zechcą swoy postępek usprawiedliwić przysługą rządowi? Lecz to nieznaczy służyć Cesarzowi, ale jest dla niego obelgą. Nie żąda on, owszem potępia służbę sprzeciwiającą się ustawom. Czyliż ustawy od roku 1789 nie zalecają iednoznacznie, aby tajemnica listow była nie naruszona? Wszystkie nasze nieszczęścia w różnych czasach rewolucyi pochodzą z niezachowania zasad. Czas więc, aby się podobnych

wyrzec błędow. Postąpisz W Pan zatem podług wszelkiej surowości ustaw przeciw gwałcicielom najsświętszego prawa każdego w społeczności człowieka. Myśli obywatela Francuzkiego tak powinny być wolne jak jego osoba.

(Pod.) Carnot.

Mniemają, (dodają pisma tutejsze) iż dla tego ogłoszono we Francji wolność listow, aby przez utwierdzenie w zaufaniu publiczności, tem prędzej dociec tajemnicy.

Z *Bruxelli d. 12 Maja.*

Z rozkazu Xcia Wellingtona cała okolica około Mons zalana już została. Cały kraj między Mons, Condé i Walencienną zamienił się w obszerne morze. W okolicy tej nie mogą się wojska do siebie zbliżyć.

Mieszkańcy w Francuzkich nadgranicznych twierdzeniach muszą się na pół roku lub na cały rok w żywność opatrzyć. Nie będący w stanie zrobienia tego, są bez litości wypędzani.

Przybył tu Xcie Brunswicki i rozmawiał z Xciem Wellingtonem. Wczoray poiechali oba do Lierre, gdzie zgromadzi się w przechodzie cały piękny korpus Brunswickiego wojska.

Na granicach naszych znajduje się zupełna gotowość do boju.

Część zbuntowanych Sasow poprowadzona została do cytadeli Antwerpskiej; ztamtąd mają być do Niemiec odesłani.

Zwołanie milicyi prawie już jest ukończone, i wszędzie najlepszy okazuje się duch. W wielu powiatach, a mianowicie w Lowanium wszyscy stawili się z ochoty i w większej liczbie niżeli rząd żądał.

Mały powiat Drenthe dostawił dobrowolnie i bezpłatnie dla Hollenderskiego wojska 200 koni.

Wczoray odprawił Xcie Wellington popis z wielu Hanowerskimi wojskami.

W Gandawie osadzono także wały i cytadelę działami.

— D. 14. —

Panujący w Paryżu duch (wyraża gazeta tutejsza) tak mało daje zaufania Bonapartemu, iż dla bezpieczeństwa własnej osoby przedsiębrać musi bezpieczeństwa środki. Nigdy nie śpi dwóch nocy w jednym miejscu. Widzi on dokładnie, iż władza nie długo w jego ręku pozostać może, i gotuje się jeszcze raz do odpłynienia. Wiele swoich rzeczy odseła do Cherburga. Ney, który stał się celem pogardy własnego wojska, widział się być zmuszonym oświadczyć Bonapartemu, iż niechce go słuchać. „Przytomność W. C. Mci (dodał) jest tam koniecznie potrzebna, bez niej nie ręczę, żeby się biło. „ Z drugiej strony zapewnił go Fouché, iż spokojność w Paryżu zawisła tylko od jego obecności.

88my pułk, który niedawno z Rouen do Paryża wyruszył, zaledwo wyszedł z ostatniego miasta, gdy 300 ludzi rzuciło broń i uciekło. Podczas ostatniego popisu, który Bonaparte z swoją gwardją czynił, znajdowały się kompanie, które nie miały nad 30 do 40 ludzi.

W zprzymierzonym wojsku pod Xciem Blücherem zachodzą wielkie poruszenia. Korpus pod Jenerałem Althen, który stał pod Tournay, udał się w lewą ku Mons i założył główną swoją kwaterę w Soignies. Znaczna część Prussakow z mnóstwem artyleryi zbliżyła się z Binch do okolic Mons.

Brunświckie i inne woyska pomknęły się także naprzód i weszły do linii.

Onegday pomimo ścisłego zamknięcia granic przybył przychylny Królowi Kapitan Francuzki do głównej kwatery Xcia Berry do Alost. Podług jego zeznania zanosi się w Paryżu na rewolucyę, i Bonaparte otoczył się dawną swoją gwardyą, na której najwięcej jeszcze polega. We Francyi wybierają z taką surowością ludzi do woyska, jakiej nieznano nawet podczas dawnej konskrypcyi. Nie losują teraz wcale, ale z imienia każdego wyznaczają, a kto idź niechce, dostaje exekucyę z żandarmow.

Xże Brunświcki bawi od onegdajsza z całym głównym swoim sztabem we wsi Laeken pod Bruxellą.

Okolice Ostendy zalane już także zostały.

Z Frankfortu d. 14 Maia.

Onegday przybył tu Arcy Xże Jmć Karol i zabawi dni kilka w naszym mieście.

Część połowych ekwipażow N. Króla Pruskiego przybyła tu z Berlina.

Dziś oczekiwany tu jest Xże Schwarzenberg, który widzieć się będzie z Arcy Xciem Karolem.

Maior Schill od 1go pułku konney milicyi Szląskiej przejechał przez Kassel do Kolonii.

Wiadomości z Francyi do 9 Maia z Gazety Berlińskiej Fossa.

D. 6 oglądał Bonaparte okolice Paryża, które mają być obwarowane, i rękodzielnią broni na przedmieściu S. Antoniego, która co miesiąc dostarcza 10,000 karabinow. Jeździł konno w towarzystwie Jenerała Drouet i jednego koniuszego. Do

Lill posłał Marszałka Mortier. Wyjazd jego z Paryża jest do 8 dni odłożony. W Bretanii miały zaburzenia wybuchnąć. Pireneie są zagrożone. W Bordeaux nie ma iak 800 żołnierzy na osadzie; reszta woyska odciągnęła nad granice północne. W niektórych miastach zabroniły władze żołnierzom krzyczeć: Niech żyje Cesarz!

Niektóre doniesienia z Francyi zawierają, iż Carnot, Fouché, Cambaceres, &c. chcą Monarchom zprzymierzonym uczynić pewne propozycye dla odwrocenia woyny od Francyi! Najnowsze zaś opiewają, że Jenerał Sebastyani chcąc narodową gwardyą w Amiens przetworzyć na czynne woysko, zaledwo przed nią z miasta uciekł, poczem wydała ona następujący adress: W chwili, w której Bonaparte chce nas przez dezpotyczny rozkaz wplątać w nieszczęsną woynę i przymusić do bronienia niestusznie zagrabionego tronu, poprzysięgamy na oyczyznę i honor, że nas nic nie nakłoni do uchwycenia oręża za poczwarę, która piekło wyziębło. Ktoż powołał Bonapartego do Francyi? Woysko; niechayże go więc w wojsko broni. Tak myśli i mowi gwardya narodowa! Niech żyje Król! Niech żyją urbonowie! Smierc tyranowi i rabusiom, którzy go wspierają!,,

Z Marszałkow Grouchy tylko i Brune sprzyiają Bonapartemu. Suchet już odpadł. St. Cyr i Oudi ot są mocno strzeżonemi. Ney jest na wieś wygnany.

W niektórych księgach na przyjęcie konstytucyi Bonapartego zaledwo postrzedz można 3 podpisy.

(Od d. 9 b. m. przerwany jest w wszystkich miejscach bieg poczty między królestwem Niderlandow i Francyą.

G

pod
orde
wey
skou
się n
kim
wy
odno
nie s
koro
dzie
nemi
da s
Woy
maia
maia
drug
trzy
dzie
tow
sum
umie

mi v

DO D A T E K
DO N^{ro} 44.
GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 31 MAIA 1815 Roku WE SRODĘ.

Z Hagi d. 16 Maia.

N. Król ustanowił rozporządzeniem pod d. 30 Kwietnia w Bruxelli wydanem, order dla wynagrodzenia zasług siły lądowej i morskiej pod nazwiskiem: *Wojskowy order Wilhelma*. Order ten dzieli się na 4 klasy, którego Król jest Wielkim Mistrzem. Ozdoba jego jest emaliowany krzyż z 8 złotymi punktami; napis na odnogach krzyża: „za odwagę, wstawienie się i wierność”, w środku nad złotą koroną Królewską litera W. noszony będzie na pomarańczowey wstążce z ciemnymi kraiami. Wielkokrzyżowi nosić będą srebrną gwiazdę na lewym boku piersi. Wojskowi lądowej i morskiej siły nie mający stopnia officerskiego, gdy otrzymają krzyż 4tey klasy, pobierać będą drugie tyle żołdu, iak pobierali. Gdy otrzymają krzyż 3ciey klasy, żołd ten będzie powiększony. Dla opłacenia kosztów orderu będzie corocznie potrzebna summa w rachunku wydatków krajowych umieszczona.

Od Niższego Renu d. 16 Maia.

Wczoray z wielkimi uroczystościami wykonały w Akwisgranie Wielkie Xię-

stwo Niższego Renu, iako też Xięstwa Kliwii, Bergu, Geldryi, Mürs i Hrabstwa Essen i Werden przysięgę wierności N. Królowi Pruskiemu.

Główna kwatera Jenerała Kleista przeniosta się d. 11 z Neuwied do Trewiru, a korpus Jenerała Thielemann posuwa się na północ ku granicom Francuzkim. Wszystkie główne kwatery posuwają się naprzod; rozchodzi się nawet pogłoska, że korpus Jenerała Ziethen wszedł już w granice Francuzkie. Przez nasze prowincye przewożą na wozach znaczny korpus woyska. Leodyum zostanie, iak mówią, w tych dniach do Hollandyi przyłączone.

Od Menu d. 14 Maia.

Austryackie, Bawarskie, Wirtemberskie, Badeńskie &c. woyska stoją na wyższym Renie w gotowości do rozpoczęcia kroków nieprzyacielskich.

Aresztowano dwóch Xiążąt dla podeyrzaney korespondencyi.

Baron Reinhard, który z P. Wolfradt przytrzymany był czas nieiaki w Frankforcie, pojechał do Króla Ludwika XVIII. P. Wolfradt pojechał do Brunswika, a ztamtąd do dobr swoich.

Nad szanćami około Germersheim pracuje codziennie 3000 ludzi. Z Mogunicy przywieziono tam 50 dział.

Lucyan Bonaparte w czasie swojego mieszkania w kraju Gex, korespondował z Panią Stael w Coppet.

Podług doniesień z kraju Wirtemberskiego pobierać będzie N. Król Wirtemberski za każdego żołnierza od rządu Angielskiego w liczbie 29,000 ludzi, których obowiązał się przeciw wspólnemu nieprzyjacielowi stawić, po 11 f. szt. 2 szylingi. Wypłata zaczęta się od 1 Kwietnia miesięcznie.

Zprzymierzone Mocarstwa wyznaczyły kommissyą do wynalezienia najszybszego i najmniej uciążliwego sposobu do przeprowadzenia wojsk na miejsce przeznaczenia. Kommissya mieniąc systema rekwizycyi byż obrzydliwym, a układy z liwerantami uciążliwymi dla krajów i niedogodnymi dla pobierających żywność, uznała za najdogodniejszy sposób, aby gospodarze podczas przechodu żywili wojska za wynagrodzeniem. Wyznaczono zatem za dzienną żywność jednego żołnierza po 5 1/2 kreicara, za lekką porcyą karmy dla konia po 8, a za ciężką po 12 kreicarow. Rządy złożą pieniądze do kass, z których wynagrodzenie za żywność będzie za kwitami wypłacane. Za furaż nie będzie nic płacone, jeżeli ich ładunek go cetnarow nie przechodzi i nie użyto iak 4 konie. Austria ustanowiła w Augszburgu, Rossya w Frankforcie, a Prussy w Kolonii obrachunkową kommissyą.

Z Bazylei d. 11 Maia.

W okolicach naszych mało jest wojska Francuzkiego. Osada w Hunindze składa się powiększey części z uzbrojo-

nych chłopow, zwanych gwardyą narodową, bez mundurów i woyskowej wprawy. Linijowe wojska stoją wzdłuż Renu aż do Kems. Urządzeni za Króla z gwardyi narodowej pikinierowie konni Xcia Berry, teraz pikinierowie wyższego Renu, czynią teraz nad naszą granicą służbę w niedostatku inney jazdy.

Przed bramą Spahlen zakładana jest z strony Szwaycarskiej batterya. Zurichska artylerya, która po wsiach stała, przybyła do naszego miasta. Dziś weszły tu także stojące w okolicach naszego miasta bataliiony Apenzelli, tak iż mieć tu będziemy dla zastony naszego miasta od napadu 6 bataliionow.

W okolicach Lörrach stoi mnostwo Badeńskiego wojska, dobrze urządzonego i najlepszym duchem ożywionego. Mowią, iż od Freyburga do Bazylei stanie ich 15,000. Wojska Austryackie stoją cokolwiek daley.

Z Rotbus d. 15 Maia.

Od sześciu dni przechodzą tędy Ces. Rossyyskie wojska z trzeciego korpusu pod rozkazami JW. Jenerała por. Kapcewicza. Przykładne postępowanie tych wojsk zasługuje na powszechną pochwałę. Pomiedzy pięknem tem wojskiem naybardziej celowały pułk Pleskowski i 11ty strzelcow pod naczelnictwem Pułkownika Dietrich.

Z Włoch d. 10 Maia.

Podług doniesień z Genui Cyciec S. pojechał d. 8 Maia z wielu prałatami do Sawony, dla odbycia tam duchownego obrzędu. Nazajutrz pojechał tamże Król Sardyński, w towarzystwie Xięstwa Modeny i Królowey Etruryi.

W nocy ieszcze z d. 30 Kwietnia na 1 Maia przybył do Rzymu oddział Austry-

ackich huzarów, który d. 1 zaraz do Terracina postąpił. D. 2 przybyła przednia straż Austryacko-Toskańskiego wojska do Ponte Milvio z tamtej strony Tybru. Dnia tegoż przyjechał waleczny Jenerał Nugent do Rzymu, i stawiony był przez Kardynała Odescalchi przed tymczasowym Papieżkim rządem. Tegoż jeszcze dnia powrócił ten Jenerał do swoich wojsk, które udały się do Velletri i Terracina. D. 3 przyjechał wspomniany Jenerał Nugent z swoim głównym sztabem znowu do Rzymu. D. 4 przybył do Rzymu Sycylijski Konsul, P. Accarsi. Zaraz potem aresztowany został upoważniony przez Króla Joachima Konsul Zuccheri przez C. K. Austryackie wojska i wszystkie jego papiery zapieczętowano.

Jenerał Nugent, jako dowódca wojsk zprzymierzonych w krajach Papieżkich, wydał d. 3 i 5 Maia trzy rozkazy dzienne. Pierwszym nakazał wszystkich zbiegów Neapolitańskich odjechać do Frascati, i przepisał jak z nimi maia postępować. W drugim oznajmił, iż Angielski Pułkownik Church upoważniony jest utworzyć kor-

pus Neapolitańczyków, mających ochotę walczyć za dobrą sprawę. Trzecim wezwał wszystkich poddanych Papieżkich do oręża, dla zastonięcia granic przeciw bu-
rzcicielom spokoyności.

Późniejsze doniesienia z Rzymu zapewniają, iż dobrowolny zaciąg Neapolitańczyków bardzo pomyślnie idzie.

Podług doniesień z Sycylii zbierał się w Messynie znaczny korpus wojska dla wylądowania do Neapolu. Król był tam pierwszych dni Maia spodziewany, któremu towarzyszyć maia wszysey znajdujący się w Palermo zagraniczni Ministrowie.

Dnia 29 i 30 Maia 1815.

Cena zboż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
Korzec	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
Pszenicy	28 —	26 —	25 —	23 15
— Zyta	25 —	24 —	23 15	23 —
— Jęczmienia	19 15	18 —	16 15	15 15
— Owsa	10 —	9 15	9 —	8 5
— Jagiel	40 —	38 —	37 —	35 —
— Grochu	22 —	20 —	19 —	18 —
— Rzepaku	27 —	26 —	25 —	24 —

D O N I E S I E N I A.

W wsi Bieńczycach z dnia 27 na 28 w nocy ukradziono klacz kasztanowatą łysą, lat siedm i na zadniej lewey nodze nad samym kopytem gruzle mającą, na które uchronuie trochę. Ktoby takową wysledził nagrodę czer. zł. 2 odbierze, ma się zgłosić do niżej podpisanego zamieszkałego w domu Skarbowym na komorze Wielkiej na Stradomiu.

Jożef Bieniecki, właściciel klaczy.

W skutek wyroku od Wysokiego Trybunału C. I. Inst. Dep. Krak. dnia 23 b. m. i r. zapadłego, pozwalającego dalszey kontynuacyi exekucyi, z mocy Wyroku Tegoż Trybunału dnia 8 Czerwca 1814 r. wydanego rozpoczętey, we dworze wsi Kozubowa Powiecie Szkalbmirskim w dniu 2 Czerwca b. r. o godzinie 9 z rana odbywać się będzie sprzedarz przez publiczną licytacyą zaiętych Sądornie ruchomości: iako to: stolikow, krzesetek, fortepianu, żyta kor. 20, prosa kor. 38, wszystko za gotową zapłatę. Dan w Szkalbmierzu d. 29 Maia 1815 r.

Jacenty Kawecki, Komor P. H. i Z. Szkalb.

Niżej podpisany Massy Kredalney Andrzeja Szlaskiego Kurator, w skutek zalecenia Trybunału Cyw. I. Inst. Deptu Krak. z d. 12 m. i r. bieżących do L. 1195 następnego, uwiadomia wszystkich Wierzcycieli wspomnioney Massy Kredalney, iako to:

Zgromadzenie Panien Dominikanek Krakowskich, Karmelitow na Piasku, Norbertanek Krakowskich, a teraz na Zwietzyńcu, XX. Emerytow przy Kościele S. Ducha tu w Krakowie, XX. Plebanow Kościołow farnych w Chechle i Czeladzi, Sukcessorow Rozalii Wielogłowskiej, Jana Barankiewicza i Gaudentego Wilkoszewskiego, Joachima Hraciego Tarnowskiego, Zofia z Rejow Szlaska, Agneszkę Barankiewiczową, Karola Bakiewicza, Jozefa Rupniewskiego i Jozefa Xięskiego; że plan repartycyi teyże samey Massy Kredalney w Kancellaryi Ur. Pisarza Wydziału II. złożony i do przeyzrzenia wolnym iest. — Wzywa ich razem, aby w drodze ukończenia pomienioney Kredy, celem przedstawienia i do protokołu Monitow wniesienia, jeżeli iakie przeciwko planowi repartycyi mieć będą osobiście lub przez swych pełnomocnikow na Kommissyi przed W. Januszewiczem delegowanym Sędzią w dniu 12tym mies. Czerwca r. b. o godzinie 4 popołudniu prawnie stawili się, z tem uwiadomieniem: że dla obrony niestawiających na koszt tychże Kurator z Urzędu w Osobie Ur. Adama Krzyżanowskiego D. i Profes. Prawa, przy Trybunale Cyw. Patrona, przydanym został, który na niebezpieczeństwo Niestawiających wnioski czynić ma. Dan w Krakowie d. 20 Maia 1815.

Hiacynt Bienkiewicz.

Komornik Trybunału Cyw. I. Inst. Dep. Krak. uwiadomia, iż d. 21 Czerwca r. b. w godzinach zwyczajnych rannych w domu przy ulicy Swieckiej pod L. 347 w mieszkaniu niżej podpisanego Komornika sprzedana będzie przez publiczną licytacyą za gotową srebrną Courrant monetę Basztarda Warszawska nowa, koloru żółtego, z Walizą i Magazynem u spodu, na dwie osoby, z siedzeniem składanem w przodzie; oprocz poduszki dla Stangreta iak zwykle do miasta, iest ieszcze koziołek odeymowany, przeznaczony w podróż. Nadto inne rozmaite rekwizyta należące do tego gatunku powozu, służące do wygody, lekkości i upiększenia. — Chęć kupienia mający zechcą się w oznaczonem miejscu i czasie znajdować. — W Krakowie d. 27 Maia 1815.

Jan Nepomucen Franż, Komornik I. C. P. J. D. Kr.

Kamienica w Krakowie przy ulicy Sławkowskiej narożna pod Nr. 377 sytuowana, w połowie jedney do małoletnich, po niegdy JW. Hyacyncie Bzowskim pozostałych, a w drugiej do Małżonki tegoż, teraz JW. Salomei Gostkowskiej należąca, przez publiczną licytacyą w ślad uchwały Rady Familii pod d. 1 Kwietnia r. b. w Sądzie Pokoju Powiatu i Miasta Krakowa odbytey, przez W. ys. Trybunał Cyw. Krak. w d. 8 m. i r. tegoż potwierdzoney, sprzedana zostanie. — Przygotowawcza Licytacya przed podpisanym Pisarzem Aktowym, iako do teyże rezolucyą Tryb. powyżey wymieniona delegowanym, nastąpi w Kancellaryi Jego w Kynku pod Nr. 456 będącey, w dniu 16 Czerwca r. b. i pierwsze wywołanie zacznie się od summy szacunkowey, przez w sztuce biegłego przysięgłego ustanowioney, 29,677 złp. w monecie srebrney Courrant wynoszącey, za świadectwem złożonego Aktu Detaxacyi w tych dniach dokonanego. — Warunki Uchwały Rady Familii wskazane są: 1) Aby Licytant wota część szacunku, to iest złp. 2967 gr. 21 tytuło vadii przed rozpoczęciem się licytacyi złożył. — 2) Aby resztującą szacunkową ilość w 4ch tygodniach po licytacyi stanowiącey na ręce JW. Salomei z Zawadzkiej Gostkowskiej pod nieważnością kupna i stratą vadii złożył. — Licytować chcący, zechcą się stawić w czasie i w miejscu oznaczonem. — W Krakowie d. 5 Maia 1815.

Wojciech Olearski, Not. Dep. Krakowskiego

Prezydent Muncypalności Miasta W. H. Krakowa podaje do publiczney wiadomości, iż oświecenie Latarni publicznych w Mieście Krakowie na Miesiące Zimowe, od d. 1 Października 1815, aż do d. 30 Kwietnia 1816 przez Licytacyą w Biórach Prezydenta Muncypalności, d. 7 Miesiąca następującego Czerwca od godziny 9 zrana odbywać się mająca, naymniey żądającemu w Arendę wypuszczone zostanie, a chcący nabyć takowey Entrepryzy, Vadium 2000 złp. na ręce Kommissyi Licytacyyney złożyć winien będzie. O dalszych kondycyach zaś, można w Kalkulaturze Mieyskiej zaciągnąć wiadomość. — W Krakowie d. 20 Maia 1815.

Zarzecki.